

beledsagare, vilka vandra ut ur töcknet och sprida sig på himlen.

Vintergatan synes befinna sig i ett ganska långt framskridet skede av detta förlopp.

Det »oändligt lilla» företer stundom överraskande likheter med det »oändligt stora».

Vi kunna på detta sätt bilda oss en föreställning om utvecklingen av den märkvärdiga bildning, ur vilken flertalet bland de av oss iakttagbara himlakropparna utgått. De spiralnebulosor som vi se vid vintergatans poler äro likartade bildningar av sannolikt mycket blygsammare dimensioner. De förhålla sig till vintergatan måhända såsom småplaneterna till solen. Enligt nyare undersökningar synas även spiralnebulosorna besitta en utomordentligt stor hastighet, och troligen ha de invandrat utifrån mot vintergatan.

En ytterst märkvärdig föreställning om vintergatan finnes, såsom ovan angivits, hos mexikanarne. Vintergatan framställes där såsom allmodern, ur vars sköte stjärnorna framgingo, av vilka de viktigaste äro solen, månen och Venus. Denna åsikt motsvarar ju ganska nära resultaten av de senaste årens forskningar.

Slutligen några ord om vintergatans utsträckning. Hitills ha vi ej kunnat mäta densamma; endast tämligen osäkra uppskattningar därav äro möjliga. Wolf uppskattar dess diameter, det vill säga avståndet mellan de två nebulospiralerna på den punkt, där solen nu befinner sig, till omkring 10,000 gånger större än avståndet från vår sol till närmaste fixstjärna, Alpha i Centauren, vilket å andra sidan är omkring 10,000 gånger större än det mellan solen och den yttersta kända planeten, Neptunus, eller 300,000 gånger större än avståndet mellan solen och jorden. Uttryckt i de brukliga enheterna blir detta avstånd omkring 40,000 ljusår eller 40,000 bil-